

какво престъпление, понеже покойната Лора П. К. Яворова се е самоубила. Окр. съдъ обаче, като изпуска изъ предъ видъ това, неправилно приема, че същото следств. дѣло се внася отъ прокурора, по чл. 282 п. 3 отъ угл. съдопроизв. за прекратяване и отъ тамъ попада въ грѣшка като прибѣгва до наредбата на чл. 296 отъ същото съдопр., когато отъ ясния текстъ на тоя последния членъ е видно, че той се отнася само до ония лица, които сѫ биле привлечени къмъ отговорностъ, *a отъ цѣлото производство по това дѣло нигде не се вижда, щото П. К. Яворовъ, когото Окр. съдъ смѣта, че трѣбва да отговаря по чл. 247 ал. I отъ Нак. з., да е биль привлеченъ къмъ отговорностъ по това дѣло.* Щомъ като Окр. съдъ е намерилиъ, че има отговорно лице за смъртъта на Л. П. К. Яворова, то той бѣ длъженъ, преди всичко, да се произнесе, за привличането му къмъ отговорностъ по това следств. дѣло, като нареди да бѫде допълнено отъ надлежн. съд. следов., въ това отношение следствието, толкова повече че за такова престъпно дѣяние (чл. 247 ал. I отъ Н. з.) предвар. следств. е безусловно необходимо. [Чл. 300 отъ Угл. съд]. При допълване въ това отношение на предвар. следствие, необходимо е да бѫдатъ провѣрени не само писм. обяснения, които П. К. Яворовъ дава съ заявлението си до Соф. Апел. съдъ съ дата 28 Юлий 1914 г. Вх. № 8337, но и представенитѣ отъ него, 6 писма писани отъ покойната Л. П. К. Яворова. Следъ всичко това, следств. дѣло следва да вземе правилния си ходъ, като се изпрати на надлежния прокуроръ, който съгл. чл. 282 п. 3 отъ Угл. съдопр., следва да се произнесе и по отнош. на привлечения вече къмъ отговорностъ П. К. Яворовъ и само тогава, когато прокурора и Окр. съдъ останатъ при първите си мнения, да се изпълнятъ формалностите предвидени въ чл. 296 отъ Угл. съдопр. Ето защо при това положение опредѣл. на Соф. Окр. съдъ отъ 12 VII 1914 г. подъ № 2681 подлежи да бѫде отменено, като цѣлото производство се повѣрне на същия съдъ, който да се съобрази съ изложеното по горе, вследствие на което